

Η μαχόμενη εκπαίδευση ήταν πάντα στο πλάι όσων “άναβαν φωτιές” για να διώξουν το σκοτάδι του φασισμού, της βίας και των πολέμων. Το εκπαιδευτικό κίνημα έχει δείξει και στο παρελθόν την αλληλεγγύη του στους αγώνες των λαών για γη και ελευθερία και θα το κάνει για μια φορά ακόμα.

Οι εκπαιδευτικοί μαζί με άλλα εργατικά σωματεία και συλλογικότητες, συμβάλλοντας με διεθνιστική αλληλεγγύη, θέτουν ως στόχο μια μεγάλη καμπάνια για να δουν τα παιδιά από το Κομπάνι να χτίζεται στον τόπο τους ένα σχολείο: Το σχολείο της αλληλεγγύης, το σχολείο της ελευθερίας των λαών! Για το λόγο αυτό ξεκινούν μια μεγάλη αυτοτελή οικονομική καμπάνια με κουπόνια που θα εκδώσουν. Καλούμε να συμμετέχουν Σύλλογοι ΠΕ και ΕΛΜΕ από όλη την Ελλάδα, σωματεία από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και όποιες συλλογικότητες ενδιαφέρονται να συμβάλλουν στην ενίσχυση μιας τέτοιας προσπάθειας.

Στα τέλη του Φλεβάρη μια αποστολή εκπαιδευτικών από Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε. και ΕΛΜΕ, επισκέφτηκαν την περιοχή του Σουρούτς, στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας, παραδίδοντας ανθρωπιστική βοήθεια στους πρόσφυγες από το Κομπάνι (Ροζάβα-Δυτ. Συρία).

Στο Σουρούτς υπάρχουν αρκετοί καταυλισμοί που φιλοξενούν κυρίως παιδιά, ηλικιωμένους και ηλικιωμένες. Όλοι οι καταυλισμοί λειτουργούν μέσα από το δίκτυο αλληλεγγύης του τοπικού πληθυσμού των Κούρδων της Τουρκίας και με τη στήριξη συλλογικοτήτων, κομμάτων και οργανώσεων που δραστηριοποιούνται εκεί.

Είναι εντυπωσιακό ότι σε κάθε καταυλισμό υπάρχει σχολείο, πολιτιστικό κέντρο και κέντρο γυναικών. Η εκπαίδευση έχει για αυτούς πρωταρχικό ρόλο, γιατί θεωρούν ότι μόνο έτσι οι άνθρωποι θα γίνουν ικανοί να μην τους εκμεταλλεύονται, θα μορφωθούν και θα αποκτήσουν κοινωνική συνείδηση. Παλεύουν να διατηρήσουν την κουλτούρα και τον πολιτισμό τους και για πρώτη φορά διδάσκονται στα σχολεία τη μητρική τους γλώσσα.

Τα σχολεία των προσφύγων λειτουργούν μέσα σε αντίσκηνα, με ό,τι υλικά συγκέντρωσε ο ντόπιος πληθυσμός. Είναι ωστόσο γεμάτα με τα χαμόγελα και τη θέληση των παιδιών αυτών για μάθηση, γεμάτα με την πίστη των παιδιών ότι θα επιστρέψουν στις πόλεις τους, στο αυτόνομο καντόνι του Κομπάνι. Τα παιδιά στους καταυλισμούς πιστεύουν στη νίκη του αγώνα τους απέναντι στο φασισμό και τη βαρβαρότητα των ISIS.

Σιγά σιγά οι πρόσφυγες επιστρέφουν στο Κομπάνι και προσπαθούν να ξαναχτίσουν την πόλη τους, τις δομές, τα σχολεία τους. Κουβαλούν μαζί τους κυρίως τη θέληση και τη βεβαιότητα ότι θα ξαναχτίσουν τη ζωή τους σε συνθήκες ελευθερίας και ισότητας (ανεξάρτητα από φυλή, φύλο και θρήσκευμα), χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Την κοινωνία που είχαν αρχίσει να χτίζουν πριν από την εισβολή των ισλαμοφασιστών στο Κομπάνι και τη Ροζάβα.

Για να συμβάλλουμε στο ξαναχτίσιμο της πόλης, καλούμε τους Συλλόγους ΠΕ και ΕΛΜΕ από όλη την Ελλάδα, σωματεία από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και όποιες συλλογικότητες ενδιαφέρονται, να συμβάλλουν σε μια μεγάλη αυτοτελή οικονομική καμπάνια αλληλεγγύης για το χτίσιμο του ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ στο ΚΟΜΠΑΝΙ. Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν θα δοθούν απευθείας στο Κομπάνι, σε συνεργασία με το σωματείο

εκπαιδευτικών της Τουρκίας, Egitim Sen και την Επιτροπή για τη Ροζάβα-Rojana Dernegi. Για το σκοπό αυτό θα εκδοθούν κουπόνια και αφίσες.